

Mezinárodní harmonizace účetnictví a účetního výkaznictví

1.1 Mezinárodní harmonizace účetnictví

Světová ekonomika již řadu desetiletí odbourává národní hranice – má stále více globální charakter. Stejný proces jako v ekonomice probíhá i v oblasti informačních systémů, které jsou významnou determinantou dalšího rozvoje celosvětové ekonomiky. Vystává naléhavá potřeba sjednotit informační systémy, urychlit komunikaci a zvýšit srovnatelnost a všeobecnou srozumitelnost a spolehlivost ekonomických informací. V centru zájmu se v rámci informačních systémů ocitá zejména harmonizace účetnictví.

V Evropě probíhá spolu s ekonomickou globalizací i politické sjednocování – dochází k velkému rozšiřování Evropské Unie, nejen z hlediska územního, ale i z hlediska centralizace rozhodovacích pravomocí. V návaznosti na tyto procesy stále vzrůstá potřeba harmonizace účetnictví. Účetní informace jsou potřeba nejen pro realizaci kvalifikovaných podnikatelských rozhodnutí, ale i z hlediska poskytování dotací, podpor a grantů v nejrůznějších podobách. Tlaky na harmonizaci se tedy postupně rozšiřují i mimo rámec velkých podnikatelských uskupení.

V současné době existují tři významné linie mezinárodní účetní harmonizace. Jedná se o Mezinárodní standardy účetního výkaznictví IFRS³, účetní směrnice Evropské unie (zejména 4., 7. a 8. směrnice) a v neposlední řadě hrají v tomto procesu důležitou roli národní účetní standardy USA – US GAAP (General Accepted Accounting Principles).

US GAAP, přestože představují soubor národních účetních standardů USA, jsou významné pro celosvětovou harmonizaci účetnictví. Příčinou je zejména ekonomický význam a síla USA, ale i kvality tohoto systému. Newyorská burza je nejdůležitější burzou světa a společnosti, které chtějí na této burze kótovat své cenné papíry, musí sestavovat svoje účetní závěrky v souladu s US GAAP.

Regulace účetnictví a výkaznictví v Evropské unii existuje již od vydání první směrnice, která se týkala účetnictví (4. směrnice z roku 1978 o individuální účetní závěrce). Pro oblast účetnictví jsou zásadními legislativními dokumenty:

- 4. směrnice Rady Evropského společenství (ES) z 25.6.1978 – která je zaměřena na obsah roční účetní závěrky. Tato směrnice byla do roku 2000 doplněna ještě o další tři významné směrnice řídící účetnictví.
- 7. směrnice Rady (EHS) z 13.6.1983 - věnovaná konsolidované účetní závěrce.
- směrnice Rady (EHS) upravující účetní závěrky bank a ostatních finančních institucí a pojišťoven.

Směrnice ES však postupem času zastarávaly a přestaly vyhovovat potřebám hlubší harmonizace. Problémem obsaženým zejména ve 4. směrnici ES bylo rovněž to, že umožňovala velké množství variantních přístupů, variantnost je patrná například i z navrhovaných formátů rozvahy ve 4. směrnici, které je uvedena v příloze č. 1 této publikace. Výběr konkrétních přístu-

³ Komplex Mezinárodních standardů účetního výkaznictví IFRS obsahuje *Mezinárodní účetní standardy - IAS* – International Accounting Standards, *Mezinárodní standardy účetního výkaznictví - IFRS* - International Financial Reporting Standards a jejich interpretace.

pů byl proveden buď v rámci předpisů upravujících účetnictví v jednotlivých členských státech EU, nebo byla volba ponechána na podnicích. Variantní přístupy ve 4. směrnici byly výsledkem kompromisu mezi koncepcemi účetních systémů a způsoby regulace účetnictví v jednotlivých členských státech EU.

V roce 2000 vyhlásila Evropská komise tzv. novou harmonizační strategii, která obsahovala zásadní koncepční změnu. Evropská komise dospěla k rozhodnutí, že by nebylo efektivní vytvářet nový samostatný systém standardů, když vhodný soubor nadnárodních standardů již byl vytvořen a neustále se zdokonaluje. **Za nástroj regulace evropského účetnictví byly zvoleny IFRS.** Na rozdíl od předchozího záměru harmonizace účetnictví, která používání Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS) pouze umožňovala, tato strategie vyžaduje sestavovat konsolidovanou účetní závěrku společností registrovaných na evropských burzách cenných papírů v souladu s IFRS.

Přehled nejdůležitějších dokumentů Evropského společenství týkajících se aplikace IFRS v časové posloupnosti.

- 27. září 2001 byla vydána Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/65, kterou se mění všechny účetní směrnice s ohledem na pravidla oceňování pro roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky určitých forem společností, bank a jiných finančních institucí. Obsahem směrnice je oceňování finančních nástrojů ve fair value⁴.
- 19. července 2002 bylo vydáno Nařízení ES 1606/2002 Evropského parlamentu a Rady „o používání Mezinárodních standardů účetního výkaznictví“ - obsahem je povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku v souladu s IFRS pro registrované společnosti na burzách cenných papírů a dále možnost rozšíření používání IFRS na neregistrované společnosti a na individuální závěrku v závislosti na národní právní úpravě vedení účetnictví těchto subjektů. V září roku 2002 nabylo toto nařízení účinnosti. V souladu s tímto nařízením mají být nejpozději od roku 2005 sestavovány konsolidované účetní závěrky společností emitujících veřejně obchodovatelné cenné papíry v souladu s IFRS. Společnosti emitující pouze dluhové cenné papíry a společnosti, které již v době před vydáním tohoto nařízení aplikovaly jiné mezinárodně uznávané účetní standardy (zejména se jedná o US GAAP), mohou začít aplikovat IFRS až od roku 2007.
- Směrnice 2003/51/ES Evropského parlamentu a Rady z 18. června 2003, kterou se upravují Směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS, 86/635/EHS a 91/674/EHS o ročních a konsolidovaných účetních závěrkách určitých forem společností, bank a ostatních finančních institucí a pojišťoven - obsahuje rozhodnutí, že 4., 7. a další novelizované účetní směrnice zabezpečují soulad mezi závěrkou sestavenou podle směrnic a podle IFRS.
- Nařízení ES 1725/2002 Evropského parlamentu a Rady z 29. září 2003 o přijetí určitých Mezinárodních standardů účetního výkaznictví v souladu s Nařízením ES 1606/2002 Evropského parlamentu a Rady - nařízení obsahově navazuje na Nařízení o IAS z roku 2001.

K zabezpečení implementace IFRS do národních účetních systémů byl vytvořen tzv. **schvalovací mechanismus IFRS⁵**. Základním posláním schvalovacího mechanismu je zajištění právního uznání IFRS v prostředí EU. Ze zásad schvalovacího mechanismu vyplývá, že pouze ty standar-

4 Poznámka k překladu:

Termín **fair value** je obvykle překládán ne příliš výstižně pojmem reálná hodnota. Vhodnějším označením by byly zřejmě termíny správná, řádná, objektivní či adekvátní hodnota. V této publikaci budeme používat anglického termínu fair value.

5 Podrobněji viz Žárová, M.: Mezinárodní účetní standardy (1) – perspektivy vývoje účetnictví. *Daně a účetnictví bez chyb pokut a penále*, 2004, roč. IV, č. 2, s. 72–77. ISSN 1214-522X

dy, které jsou schváleny Výborem pro regulaci účetnictví za pomoci poradní skupiny EFRAG (European financial reporting advisory group) a zveřejněny v Úředním věstníku, jsou povinné.

Jak je z uvedeného vývoje regulace účetnictví v EU zřejmé, rozhodující roli hrají v současné době v rámci EU *Mezinárodní standardy účetního výkaznictví*, kterým je věnována tato publikace.

Významnou tendencí vývoje mezinárodní harmonizace je **snaha o konvergenci US GAAP a IFRS**. Přes určité odlišnosti je možno říci, že oba systémy jsou postaveny na podobných principech a postulátech, jsou tedy srovnatelné, neexistují mezi nimi zásadní rozpory a jejich konvergence je možná. Četné výzkumy analyzují oba systémy regulace a zejména v rámci IFRS jsou řešeny projekty, které odstraňují některé diference obou systémů.

1.2 Mezinárodní standardy účetního výkaznictví

1.2.1 Stručné shrnutí dosavadního vývoje

Cílem této pasáže je stručné seznámení s vývojem instituce, která vydává mezinárodní standardy, s důležitými orgány, které se na této činnosti podílí a s procesem vydávání mezinárodních standardů.

I. Období od roku 1973 do roku 2000

Mezinárodní účetní standardy začaly vznikat v sedmdesátých letech dvacátého století. **Výbor pro tvorbu mezinárodních účetních standardů (IASB)** byl založen v roce 1973, jako nezávislá soukromá profesní organizace na základě dohody profesních účetních institucí z Austrálie, Kanady, Francie, Německa, Japonska, Mexika, Nizozemí, Velké Británie, Irsko a USA. Od roku 1983 se členy IASB staly všechny profesní organizace sdružené v Mezinárodní federaci účetních (IFAC – International Federation of Accountants). Pro představu - v lednu 2000 měl IASB 143 členů za 104 zemí. Činnost výboru IASB byla řízena Radou, která se skládala z představitelů 13 zemí (skupin zemí) jmenovaných Radou IFAC.

Pro nezávislost IASB bylo důležitou otázkou vyřešení problémů s financováním činnosti. Financování IASB bylo zabezpečeno prostřednictvím podpor poskytovaných organizacemi zastoupenými v Radě, dále příspěvky od IFAC a příspěvky od dalších institucí (podniků, finančních institucí, účetních firem apod.) a výtěžkem z prodeje publikací.

Standardy vydávané IASB byly (a nadále jsou) označovány zkratkou IAS – International Accounting Standards.

V roce 1995 byl vytvořen **poradní sbor**, který byl složen z vynikajících odborníků působících v účetní profesi. Jeho úkolem bylo připomínkovat strategie a plány Rady, připravovat roční zprávu o činnosti Rady, zapojovat odbornou veřejnost do práce IASB a vyhledávat zdroje financování činnosti IASB, aniž by byla ohrožena nezávislost této instituce.

V roce 1997 vytvořila Rada **Stálý interpretační výbor (SIC – Standing Interpretations Committee)**. Úkolem SIC bylo posuzovat sporné účetní problémy, k jejichž řešení bylo přistupováno v praxi nejednotně a vytvářet k těmto problémům interpretace, které sjednotí řešení problematických otázek v kontextu s existujícími standardy a Konceptním rámcem.

II. Období po roce 2000

Na sklonku roku 1999 bylo rozhodnuto o vytvoření nové organizační struktury této instituce. Bylo rozhodnuto uspořádat IASB jako samostatnou organizaci podobnou nadaci (s ohledem

na dosavadní i budoucí způsob financování), která bude řízena správci. Cílem změn bylo zefektivnění činnosti IASC. Na základě tohoto rozhodnutí vznikla Nadace Výboru pro mezinárodní účetní standardy (IASCF – International Accounting Standard Committee Foundation) zajišťující financování činnosti prostřednictvím příspěvků velkých účetních firem, soukromých finančních institucí, průmyslových podniků, centrální rozvojové banky a dalších institucí. Nadaci řídí devatenáct správců, kteří zastupují různé zeměpisné oblasti a profese. Šest členů je ze Severní Ameriky, šest z Evropy, čtyři z Asie a tři z dalších oblastí tak, aby byla zabezpečena územní vyváženost. Pět z těchto správců reprezentuje účetní profesi. Správci jmenují členy „nové“ Rady pro mezinárodní účetní standardy (IASB – International Accounting Standards Board) a sledují efektivnost její práce. Správci jmenují rovněž Poradní sbor (SAC – Standards Advisory Council) a Výbor pro interpretaci mezinárodního účetního výkaznictví (IFRIC – International Financial Reporting Interpretations Committee).

IASB

Rada - IASB začala pracovat v roce 2001. Rada je plně odpovědná za tvorbu globálně (celosvětově) platných účetních standardů. Standardy nově vydávané IASB již nejsou označovány jako Mezinárodní účetní standardy (IAS), ale jako Mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IFRS - International Financial Reporting Standards). Standardy vytvořené před zahájením činnosti této Rady (IASB) zůstávají v platnosti a jsou nadále (i po provedených úpravách) označovány jako Mezinárodní účetní standardy (IAS). Proto v následujícím textu naleznete standardy označované jak zkratkou IAS (neúplná číselná řada začíná IAS 1 a končí IAS 41), tak standardy označované zkratkou IFRS (IFRS 1 – IFRS 8). Termín IFRS se rovněž používá v obecnější rovině, než jsou jednotlivé standardy – zahrnuje jak jednotlivé standardy (IAS, IFRS), ale i interpretace (SIC a interpretace IFRIC – viz dále), v podstatě tedy obsah celého svazku mezinárodních standardů a interpretací k nim. V souladu s tím bude zkratka IFRS používána i v této publikaci – tedy jako obecný pojem zahrnující všechny složky standardů.

Čtrnáctičlenná Rada IASB schvaluje nově vytvořené standardy a změny stávajících standardů, zveřejňované návrhy nových standardů i konečnou verzi Interpretací (IFRIC viz dále); pro schválení je vyžadován souhlas minimálně osmi členů IASB. Standardy nejsou vytvořeny pro určité konkrétní prostředí, tím je zajištěn jejich nadnárodní charakter. Soubor standardů je systematicky zkvalitňován, aby zachytil nejlepší přístupy účetní praxe. Při své činnosti rada spolupracuje s tvůrci národních účetních standardů.

Předseda IASB řídí skupinu zaměstnanců - odborníků z mnoha zemí světa. Jejich úkolem je podporovat práci IASB a řídit jednotlivé projekty.

Poradní sbor – SAC

Změny po roce 2000 se dotkly i Poradního sboru. Poradní sbor byl jmenován správci a má v současné době přibližně 45 členů. Posláním Poradního sboru je umožnit nejširší odborné veřejnosti (skupinám i jednotlivcům) dávat návrhy a doporučení pro činnost IASB. Je zároveň prostředníkem, který informuje IASB o očekávaných dopadech navrhovaných standardů na uživatele a předkladatele účetních závěrek.

Výbor pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví – IFRIC

IFRIC (International Financial Reporting Interpretations Committee) byl jmenován správci nadace IASCF v březnu 2002 a nahradil dosavadní výbor SIC (Standing Interpretations Committee). Úkolem tohoto výboru je (stejně jako tomu bylo v případě výboru předchozího) formou interpretací vytvářet pravidla umožňující jednotnou aplikaci IFRS v případě sporných

otázek. IFRIC vydává čtvrtletně informační bulletin „Insight“, který obsahuje aktuální informace o projektech. Správci nadace IASCF mohou zástupcům regulačních institucí umožnit účastnit se zasedání IFRIC a vyjadřovat svá mínění (bez hlasovacího práva). V současné době jsou zvolenými pozorovateli IOSCO (Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry) a Evropská komise. Zasedání IFRIC jsou, stejně jako zasedání IASB, většinou veřejnosti přístupná.

Přehled o zasedáních IASB, IFRIC a SAC lze nalézt na internetových stránkách IASB: <http://www.iasb.co.uk/>.

Postup tvorby standardů

Postup tvorby standardů je promyšlenou, inspirativní záležitostí. Do procesu tvorby standardů může zasahovat i odborná veřejnost z celého světa, zveřejňované návrhy jsou zdrojem cenných informací a proto bude vhodné na tomto místě postup tvorby standardů alespoň stručně popsat.

Tabulka č.1

Tvorba standardů obvykle zahrnuje následující kroky:	
1.	Návrh tématu (projektu) se žádostí o identifikaci a posouzení souvisejících otázek, zvážení zda je problematiku nutno upravit samostatným standardem, či je-li možno daný problém řešit aplikací obecných zásad a definic v Koncepčním rámci (žádost o posouzení problému podávají odborníci pracující při IASB).
2.	Studium národních úprav daného problému a řešení užívaných v praxi.
3.	Konzultace se SAC o vhodnosti zařazení daného tématu (povinný krok).
4.	Vytvoření poradní skupiny, která bude poskytovat radě doporučení při řešení projektu.
5.	Publikování diskusních materiálů (discussion papers) k veřejnému připomínkování Pozn.: Tyto dokumenty jsou zveřejněny na stránkách IASB: http://www.iasb.co.uk/ .
6.	Publikování Zveřejněného návrhu (ED - Exposure Draft), který muselo schválit nejméně osm členů rady, k veřejnému připomínkování (povinný krok) Pozn.: Tyto dokumenty jsou zveřejněny na stránkách IASB: http://www.iasb.co.uk/ .
7.	Publikování Zdůvodnění závěrů v rámci Zveřejněného návrhu.
8.	Posouzení připomínek k ED obdržných ve stanovené lhůtě. Pozn.: Dopisy s připomínkami a komentáři jsou velice zajímavým pramenem informací a jsou rovněž zveřejněny na stránkách IASB: http://www.iasb.co.uk/ .
9.	Uskutečnění veřejného slyšení či testů v praxi, pokud se budou jevit jako účelné.
10.	Schválení standardu nejméně osmi hlasy (povinný krok).
11.	Publikování zdůvodnění závěrů (basis for conclusions) v rámci Standardu.

V rámci obdobného procesu (s dílčími zjednodušeními) jsou vytvářeny a schvalovány i interpretace IFRIC.

Z uvedené tabulky vyplývá, že proces tvorby či úpravy jednotlivých standardů a interpretací je veřejnou záležitostí, což je velkou předností tohoto systému. Odborná veřejnost může vyslovovat své názory na vznikající dokumenty. Aktuálně projednávané otázky lze nalézt na internetu: <http://www.iasb.co.uk/>.

1.2.1 Cíle a strukturování IFRS

Cílem této subkapitoly je seznámit čtenáře s cílem, obsahovou náplní publikace obsahující Mezinárodní standardy účetního výkaznictví a se strukturou jednotlivých standardů tak, aby byla usnadněna orientace čtenáře při studiu tohoto dokumentu.

Celý komplex Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS) je primárně určen pro kapitálové společnosti, jejichž cílem je dosahování zisku (tomu je přizpůsobena i terminologie).

IASB vydává každoročně publikaci obsahující kompletní, aktualizovanou verzi IFRS. Tuto základní publikaci, případně publikace další, je možno zakoupit prostřednictvím internetu (<http://www.iasb.co.uk/>). Na začátku publikace IFRS bývají stručně shrnuty základní změny, ke kterým došlo v daném vydání – jejich studium je užitečné zejména pro ty, kteří jsou již seznámeni s obsahem předchozích verzí.

Úvodní pasáže obsahují charakteristiku jednotlivých orgánů, užívané pracovní postupy při tvorbě IFRS a interpretací IFRIC a stanov y nadace IASCF.

Předmluva k Mezinárodním standardům účetního výkaznictví vytyčuje zejména základní cíle IASCF a jejich orgánů (IASB, SAC, IFRIC) a náplň činnosti.

Cílem IASB je vytvoření komplexního systému kvalitních, srozumitelných a vymahatelných účetních standardů a prosadit jejich celosvětové využití.

- Účetní závěrky sestavené v souladu s IFRS by měly obsahovat kvalitní, transparentní a srovnatelné informace, relevantní pro uživatele.
- Ve spolupráci s tvůrci národních účetních standardů je třeba harmonizovat celý komplex IFRS s národními účetními standardy jednotlivých zemí, vždy je však nutno dbát na to, aby bylo přijato nejkvalitnější řešení.

Do jaké míry se daří a v budoucnu bude dařit postupně naplňovat tyto obtížné cíle, je otázkou.

Mezinárodní standardy účetního výkaznictví jsou akceptovány v rámci EU, význam IFRS však zdaleka není omezen pouze na tento prostor.

Následující tabulka uvádí přehled vybraných zemí, mimo Evropskou unii, které povolují, nebo vyžadují užívání IFRS.

Tabulka č.2 Přehled vybraných zemí, které užívají IFRS (mimo země EU)

Země nebo oblast	IFRS jsou povoleny	IFRS jsou vyžadovány pro některé domácí kótované společnosti	IFRS jsou vyžadovány pro všechny domácí kótované společnosti
Arménie			X
Austrálie			X
Bahamy			X
Barbados			X
Bosna a Hercegovina			X
Brazílie			x od roku 2010
Bulharsko			X
Kostarika			X
Chorvatsko			X
Dominikánská republika			X
Ekvádor			x od roku 2008
Egypt			X
Ghana			X
Guatemala			X
Guayana			X
Haiti			X
Honduras			X
Hongkong			X
Indie			Indie deklarovala záměr přijetí IFRS jako národních standardů od roku 2011.
Izrael	X		
Jamaika			X
Jordánsko			X
Kanada			Kanada deklarovala záměr plného přijetí IFRS od roku 2011.
Kazachstán			X
Keňa			X
Kuvajt			X
Kyrgyzstán			X
Laos	X		
Libanon			X
Makedonie			X
Malawi			X
Maroko	x(mimo finanční instituce)		
Namibie			X
Nepál			X
Nový Zéland			X
Nikaragua			X
Oman			X
Panama			X
Paraguay	X		
Papua-Nová Guinea			X
Peru			X
Rusko		X Finanční instituce	
Jižní Afrika			X
Tádžikistán			X
Tanzanie			X
Turecko			X
Ukrajina			X
Venezuela			X
Zambie	X		
Zimbabwe	X		

Pramen: Deloitte Touche Tohmatsu, říjen 2007; internetová stránka: <http://www.iasplus.com/country/useias.htm>

V souvislosti s přijetím IFRS jako základní normy pro regulaci účetnictví v rámci EU jsou zcela logicky určité části IFRS podrobovány kritice ze stran jednotlivých zemí, které přirozeně tendují k prosazování řešení, která jsou blízká jejich národním přístupům a zvyklostem. Je velkým rizikem, aby se z tlaku, jehož podstatou je odborná rozepře, nestal tlak, jehož základem je spíše politika jednotlivých zemí, případě lobby nadnárodních koncernů. Velice silnou roli při prosazování změn v rámci IFRS mají i přístupy obsažené v US GAAP. Pozice IASB není v této situaci jistě snadná. Je nutno si uvědomit, že přes veškerou snahu a vytyčené cíle jsou (a musí být) mezinárodní standardy vždy výsledkem určitých kompromisů a současného stavu vědění. Čtenář by je proto měl studovat s porozuměním, ale i kriticky odhalovat jejich úskalí, existující problémy a nekompatibilitosti. Pouhé nekritické přijímání standardy vyžadovaných přístupů neumožní odhalit problémy vypovídací schopnosti účetní závěrky sestavené v souladu s IFRS.

První stěžejní obsahovou částí IFRS je **Koncepční rámec**, který vytyčuje základní účetní zásady a předpoklady, definuje jednotlivé účetní kategorie, výchozí varianty oceňování a koncepce uchování podnikové podstaty. Koncepčnímu rámci bude věnována samostatná kapitola a o v něm uvedená východiska se bude opírat celý následující výklad.

V dalších částech svazku IFRS jsou uvedeny jednotlivé standardy (IFRS a IAS), následují jednotlivé interpretace, významový slovník vybraných výrazů (glossary) a nakonec užitečný rejstřík (index).

Tabulka č.3

Přehled vydaných mezinárodních standardů k datu vydání této publikace			
IFRS 1	První přijetí mezinárodních standardů účetního výkaznictví First-time Adoption of International Financial Reporting Standards	IAS 20	Vykazování státních dotací a zveřejňování státní podpory Accounting for Government Grants and Disclosure of Government Assistance
IFRS 2	Úhrady vázané na akcie Share-based Payment	IAS 21	Dopady změn měnových kurzů The Effects of Changes in Foreign Exchange Rates
IFRS 3	Podnikové kombinace Business Combination	IAS 23	Výpůjční náklady Borrowing Costs
IFRS 4	Pojistné smlouvy Insurance Contracts	IAS 24	Zveřejnění spřízněných stran Related Party Disclosures
IFRS 5	Dlouhodobá aktiva držená k prodeji a ukončované činnosti Non-current Assets Held for Sale and Discontinued Operation	IAS 26	Penzijní plány Accounting and Reporting by Retirement Benefit Plans
IFRS 6	Průzkum a hodnocení nerostných zdrojů Exploration for and Evaluation of Mineral Resources	IAS 27	Konsolidovaná a individuální účetní závěrka Consolidated and Separate Financial Statements
IFRS 7	Finanční nástroje: Zveřejňování Financial Instruments: Disclosures	IAS 28	Investice do přidružených podniků Accounting for Investments in Associates
IFRS 8	Provozní segmenty Operating segments	IAS 29	Vykazování v hyperinflačních ekonomikách Financial Reporting in Hyperinflationary Economies

IAS 01	Sestavování a zveřejňování účetní závěrky Insurance Contracts	IAS 30	Zveřejnění v účetních závěrkách bank a podobných finančních institucí (nahrazen IFRS 7 – s účinností od r. 2007) Disclosures in the Financial Statements of Banks and Similar Financial Institutions
IAS 02	Zásoby Inventories	IAS 31	Vykazování účastí ve společných podnicích Financial Reporting of Interests in Joint Ventures
IAS 07	Výkazy peněžních toků Cash Flow Statements	IAS 32	Finanční nástroje: zveřejňování a vykazování Financial Instruments: Disclosures and Presentation
IAS 08	Účetní pravidla, změny v účetních odhadech a chyby Accounting Policies, Changes in Accounting Estimates and Errors	IAS 33	Zisk na akcii Earnings Per Share
IAS 10	Události po rozvahovém dni Events After the Balance Sheet Date	IAS 34	Mezitímní účetní výkaznictví Interim Financial Reporting
IAS 11	Stavební smlouvy ⁶ Construction Contracts	IAS 36	Snížení hodnoty aktiv Impairment of Assets
IAS 12	Daně ze zisku Income Taxes	IAS 37	Rezervy, podmíněná aktiva a podmíněné závazky Provisions, Contingent Liabilities and Contingent Assets
IAS 14	Vykazování podle segmentů (nahrazen nejpozději od 1.1.2009 IFRS 8) Segment Reporting	IAS 38	Nehmotná aktiva Intangible Assets
IAS 16	Pozemky, budovy a zařízení Property, Plant and Equipment	IAS 39	Finanční nástroje: účtování a oceňování Financial Instruments: Recognition and Measurement
IAS 17	Leasingy Leases	IAS 40	Investice do nemovitostí Investment Property
IAS 18	Výnosy Revenue	IAS 41	Zemědělství Agriculture
IAS 19	Zaměstnanecké požitky Employee Benefits		

Tabulka č.4

Přehled vydaných interpretací k datu vydání této publikace		
IFRIC 1	Změny v existujících závazcích souvisejících s vyřazením, reaktivací a podobných závazcích Changes in Existing Decommissioning, Restoration and Similar Liabilities	SIC 07 Zavedení eura Introduction of the Euro
IFRIC 2	Členské podíly v družstvech a podobné nástroje Members' Shares in Co-operative Entities and Similar Instruments	SIC 10 Státní podpora bez specifické vazby k provozním činnostem Government Assistance - No Specific Relation to Operating Activities
IFRIC 3	Emisní práva – zrušen 2005 Emission Rights	SIC 12 Konsolidace - jednotky zvláštního určení Consolidation - Special Purpose Entities
IFRIC 4	Určení, zda smlouva obsahuje leasing Determining whether an Arrangement contains a Lease	SIC 13 Spoluovládané jednotky- nepeněžní vklady spoluvlastníků Jointly Controlled Entities - Non-Monetary Contributions by Ventures
IFRIC 5	Práva na podíly ve fondech pro vyřazení, reaktivaci a životní prostředí Rights to Interests arising from Decommissioning, Restoration and Environmental Rehabilitation Funds	SIC 15 Operativní nájmy - pobídky Operating Leases - Incentives
IFRIC 6	Závazky vzniklé z účasti na specifických trzích – odpad (likvidace odpadu) z elektrických a elektronických zařízení Liabilities Arising from Participating in a Specific Market - Waste Electrical and Electronic Equipment	SIC 21 Daně ze zisku - zpětná získatelnost přeceněných neodpisovatelných aktiv Income Taxes-Recovery of Revalued Non-Depreciable Assets
IFRIC 7	Aplikace přístupu přepracování podle IAS 29 – Vykazování v hyperinflačních ekonomikách Applying the Restatement Approach under IAS 29 Financial Reporting in Hyperinflationary Economies	SIC 25 Daně ze zisku - změny v daňovém statutu podniku nebo jeho akcionářů Income Taxes-Changes in the Tax Status of an Entity or its Shareholders
IFRIC 8	Rozsah působnosti IFRS 2 Scope of IFRS 2	SIC 27 Vyhodnocování podstaty transakcí uzavřených právní formou leasingu Evaluating the Substance of Transaction Involving the Legal Form of a Lease
IFRIC 9	Přehodnocení vložených derivátů Reassessment of Embedded Derivatives	SIC 29 Zveřejňování - ujednání o poskytování licenčních služeb Disclosure-Service Concession Arrangements
IFRIC 10	Mezitímní účetní závěrka a snížení hodnoty Interim Financial Reporting and Impairment	SIC 31 Výnosy - barterové transakce zahrnující reklamní služby Revenue-Barter Transactions Involving Advertising Services
IFRIC 11	IFRS 2 – transakce s vlastními akciemi a akciemi (účetních jednotek) ve skupině IFRS 2 – Group and Treasury Share Transaction	SIC 32 Nehmotná aktiva - náklady na webové stránky Intangible Assets-Web Site Costs
IFRIC 12	Dohody o poskytování servisních služeb Service Concession Arrangements	

Struktura obsahu jednotlivých standardů

Jednotlivé standardy obvykle zachovávají následující formální strukturu.

- Obsah
- Úvod – obsahující základní shrnutí důvodů pro vydání standardu a hlavních východisek (jedná se v podstatě o velice stručné shrnutí obsahu)
- Text standardu obvykle obsahuje (v závislosti na předmětu standardu) následující části:
 - ◆ cíl,
 - ◆ rozsah působnosti,
 - ◆ výchozí definice (ve standardech IFRS jsou definice uvedeny v rámci dodatků)
 - ◆ pravidla rozpoznání (recognition⁶) vykládaného prvku či transakce v účetnictví,
 - ◆ oceňování v okamžiku rozpoznání a k bilančnímu dni,
 - ◆ zveřejnění – v této části specifikují standardy své požadavky na zveřejnění informací týkajících se daného tématu v účetní závěrce,
 - ◆ datum účinnosti.
- Dodatky (Appendix), které obsahují například ilustrační příklady (Illustrative Examples – IE), aplikační poznámky či příručku (Application Guidance – AG) .
- Zdůvodnění závěrů (Basic for Conclusions – BC) – studium příkladů a zejména zdůvodnění závěrů umožní lepší pochopení standardu, často obsahuje základní body, o kterých probíhala diskuse při tvorbě a schvalování standardu a vysvětlení důvodů, proč bylo určité řešení přijato.
- Implementační příručka (Implementation Guidance – IG) – je obsažena jen u některých standardů.
- Tabulkový přehled změn provedených ve standardu (Table of Concordance) – došlo-li ke změnám standardu od posledního vydání.

⁶ Tento termín lze též vyložit jako určení okamžiku zachycení daného předmětu či transakce v účetnictví či zavedení do účetních knih.